

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาวิธีในการสกัดสารหอม 2AP จากใบเตย พบร่วงการสกัดสารหอมจากใบเตย สคดจะได้ปริมาณสารหอม 2AP มากกว่าใบเตยแห้ง สำหรับสภาวะในการสกัด พบร่วงสภาวะบรรยายกาศเป็นสภาวะที่มีความเหมาะสมในการสกัดสารหอมจากใบเตย ในแต่ละของการได้ปริมาณสารหอม 2AP ที่มากกว่า แต่การสกัดที่สภาวะสุญญากาศจะช่วยลดระยะเวลาในการสกัดให้น้อยลง และวิธีการในการสกัดสารหอมจากใบเตยที่เหมาะสม คือ วิธีการกลั่นลำดับส่วน เนื่องจากเป็นวิธีการที่สามารถสกัดปริมาณสารหอม 2AP (ในรูปอัตราส่วนสาร 2AP/TMP) ออกมากที่สุด คือ 5.20 ± 0.53 ส่วนการสกัดวิธีการอื่นสามารถสกัดได้ 5.12 ± 1.08 , 4.15 ± 0.18 และ 3.99 ± 0.02 สำหรับการสกัดด้วยการกลั่นด้วยน้ำ การกลั่นด้วยไอน้ำ และการกลั่นด้วยน้ำและไอน้ำตามลำดับ ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงเลือกการสกัดสารหอมจากใบเตยสคด ที่สภาวะบรรยายกาศด้วยวิธีการกลั่นลำดับส่วนเพื่อนำไปใช้ในการผลิตข้าวเคลือบสารหอมบรรจุของเรือรบทแพชต์ต่อไป

จากการศึกษาการผลิตข้าวเคลือบสารหอม โดยการนำสารสกัดจากใบเตยมาทำการเก็บกักด้วยเทคนิคเอนแคปซูลเลชัน ซึ่งใช้ gum acacia และ maltodextrin เป็นสาร wall material จากนั้นนำมาเคลือบข้าวขาวขั้นทาซึ่งเป็นข้าวชนิดไม่มีกัลนิ ด้วยการฉีดพ่นให้เป็นละอองฝอยเคลือบบนผิวข้าวที่ถูกพ่นลมร้อนด้วยเครื่องฟลูอิไดเบด พบร่วงกระบวนการดังกล่าว ทำให้ข้าวที่ผ่านการเคลือบสารหอมมีปริมาณสารหอม 2AP (ในรูปอัตราส่วนสาร 2AP/TMP) 0.15 ± 0.05 ซึ่งสามารถเทียบเคียงกับข้าวขาวดอกมะลิ 105 (0.17 ± 0.06) แต่ก็ยังพบว่าหลังการอบแห้งด้วยเครื่องฟลูอิไดเบด ทำให้สมบัติทางกายภาพของข้าวเกิดการเปลี่ยนแปลงด้วย คือ ทำให้ปริมาณความชื้นของข้าวลดลงจาก $10.94 \pm 0.04\%$ เหลือ $7.19 \pm 0.03\%$ ทำให้ค่าสี (L^* , a^* , b^*) ค่าดัชนีความขาว ค่าความแข็ง และค่าความหนืด มีค่าลดลง

เมื่อนำข้าวที่ผ่านการเคลือบสารหอมมาหุงสุกในช่องเรือรบทแพชต์ พบร่วง อัตราส่วนข้าวต่อน้ำที่แตกต่างกันไม่ทำให้ค่าปริมาณสารหอม 2AP ของข้าวมีการเปลี่ยนแปลง แต่การนำข้าวมาหุงสุกในเรือรบทแพชต์ทำให้ปริมาณสารหอม 2AP ลดลงเล็กน้อย ในขณะที่ทำให้สมบัติทางกายภาพของข้าวเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน คือ ทำให้ค่าความสว่าง (L^*) ค่าดัชนีความขาว และค่าความหนืดยังมีค่าเพิ่มขึ้น ในขณะที่ค่า a^* , b^* และค่าความแข็งมีค่าลดลง แต่ไม่ทำให้ค่าความสามารถใน

การเกาดีดของเม็ดข้าวกับผิวสัมผัสอื่น

และค่าความสามารถในการตักนของข้าวมีการเปลี่ยนแปลง ในส่วนการประเมินทางประสานสัมผัส พบว่า ข้าวที่ใช้อัตราส่วนข้าวต่อน้ำแตกต่างกันทำให้ผู้บริโภคให้ค่าคะแนนการยอมรับทั้งในด้าน สี กลิ่นหอม เนื้อสัมผัส การสุกหัวถึง และความชอบโดยรวม มีความแตกต่างกัน แต่ค่าคะแนนการยอมรับในด้านกลิ่นหอมมีความแตกต่างกันน้อยที่สุด และผู้บริโภคให้ค่าคะแนนการยอมรับกลิ่นหอมของข้าวเคลือบสารหอมไม่แตกต่างกับข้าวขาวดอกมะลิ 105 ซึ่งอัตราส่วนข้าวต่อน้ำของข้าวเคลือบสารหอมและข้าวชั้นราบรุ่งของริทอร์ทเพาช์ที่ผู้บริโภคให้ค่าการยอมรับมากที่สุด คือ 1:1.75 ในขณะที่ข้าวขาวดอกมะลิผู้บริโภคให้การยอมรับมากที่สุดที่อัตราส่วน 1:1.5 โดยที่มีค่าการยอมรับที่ใกล้เคียงกับตัวอย่างควบคุมซึ่งหุงสุกด้วยหม้อน้ำข้าวไฟฟ้าอัดโน้มต้มมากที่สุด

5.2 ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาการสกัดสารหอม 2AP จากใบเตยในงานวิจัยนี้จะมุ่งเน้นการสกัดด้วยการกลั่นซึ่งใช้น้ำเป็นตัวทำลายละลาย เนื่องจากจะนำสารสกัดใบเตยที่ได้มาทำการเคลือบข้าวที่ไม่มีกลิ่นให้มีกลิ่นเทียบเคียงกับข้าวขาวดอกมะลิ 105 ซึ่งน้ำจึงถือว่าเป็นตัวทำลายที่ดีที่สุดและสามารถรับประทานได้ แต่หากมีความต้องการที่จะมุ่งเน้นการสกัดสารหอม 2AP ให้ออกมาได้มากที่สุดอาจใช้ตัวทำลายชนิดอื่นร่วมกับการสกัดวิธีอื่นได้

การสกัดด้วยวิธีการกลั่นด้วยน้ำและไอน้ำ เป็นวิธีที่มีการใช้ปริมาณน้ำมากกว่าการสกัดวิธีอื่น คือจะใช้น้ำทั้งหมด 400 ml (200 ml เพื่อผลิตไอน้ำ และ 200 ml เพื่อสกัดสารหอม) ส่วนอีก 3 วิธีจะใช้น้ำ 200 ml และระยะเวลาในการสกัดจะใช้ปริมาณสารที่กลั่นออกมากได้เป็นเกณฑ์ คือจะหยุดกลั่นเมื่อได้ปริมาณสารที่กลั่นได้ 100 ml ดังนั้นการกลั่นวิธีนี้จะสามารถกลั่นเพื่อให้ได้ปริมาณสารที่กลั่นได้ 100 ml เร็วกว่าการกลั่นวิธีอื่น ซึ่งการที่ใช้เวลาในการกลั่นสั้นอาจทำให้ไม่สามารถสกัดสารหอม 2AP ที่มีในใบเตยออกมาได้หมดจึงอาจยังมีสารหอม 2AP ที่เหลือค้างอยู่ ซึ่งหากมีการเก็บปริมาณสารที่กลั่นได้มากกว่านี้ ก็อาจทำให้ปริมาณสารที่สกัดได้มากกว่าจากที่รายงานผลการวิเคราะห์

ในการผลิตข้าวเคลือบสารหอมข้าวจะถูกเคลือบและผ่านการทำแห้งด้วยความร้อน ดังนั้nlักษณะเนื้อสัมผัสของข้าวจึงมีความแตกต่างจากข้าวที่ไม่ผ่านการเคลือบและการให้ความร้อน และยังแตกต่างจากข้าวขาวดอกมะลิ 105 เนื่องจากเป็นข้าวต่างชนิด ดังนั้nlักษณะโครงสร้างของข้าวนากับผลของการได้รับความร้อนของข้าวเคลือบสารหอม จึงทำให้มีลักษณะเนื้อสัมผัสของข้าวเคลือบสารหอมมีความแตกต่างจากข้าวขาวดอกมะลิ 105 อย่างแน่นอน ดังนั้นตรงส่วนลักษณะของเนื้อสัมผัสของข้าว จึงไม่สามารถทำให้ข้าวเคลือบสารหอมมีลักษณะเนื้อสัมผัสที่เทียบเคียงข้าวขาว

ดอกระดิ 105 ได้ แต่หากพิจารณาที่ความหอมหรือปริมาณสารหอม พบร่วมกับเคลื่อนสารหอม สามารถที่จะเทียบเคียงความหอมของข้าวขาวดอกระดิ 105 ได้

ในการผลิตข้าวเคลื่อนสารหอมบรรจุของรีทอร์ทเพาช์ พบร่วมไม่สามารถใช้หลักการของ การผลิตข้านั่งสุกในบรรจุภัณฑ์ คือมีขั้นตอนการแซ่บข้าว การทำข้าวให้สุกบางส่วน และการฉ่าเชื้อ ได้ เนื่องจากสารหอมถูกเคลื่อนย้ายบนผิวของข้าวหากผ่านขั้นตอนการแซ่บข้าวสารหอมที่เคลื่อนย้าย บนผิวของข้าวอาจหลุดและสูญหายได้ ซึ่งในงานวิจัยได้ใช้วิธีการบรรจุข้าวและนำตามอัตราส่วนที่ กำหนดและนำไปหุงสุกพร้อมฉ่าเชื้อในเครื่องรีทอร์ต ทำให้ลักษณะของข้าวหุงสุกที่ได้มีลักษณะ เมล็ดข้าวติดกันเป็นก้อน ดังนั้นจึงควรมีการปรับปรุงวิธีการทำให้ข้าวที่หุงสุกในรีทอร์ทเพาช์มี ลักษณะเนื้อสัมผัสที่ดีมากขึ้นต่อไป